

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

In plagis sanitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

si nulla res à recogitando sæpe & opportune Christo te avocet, sic prorsus si quid impedit, si quid magis mentem tuam occupat quam Christus tuus; tunc non rerum sed Christi oblivisceris. Alterutrum necessariò capienda est oblivio, vel rei, quæ memoriam Christi exturbat; vel Christi, cujus memoria cedit illi objecto quod prævalet. Itane verò Christi obliviscaris, & magis memores nescio quid, quod vel est malum vel bonum? si malum, qualem Christo facis injuriam, cui, quod est malum, anteponis? Quod si est bonum: à quo tandem est illud bonum, nisi à Christo? Quam verò reddis gratiam si beneficium Benefactori præfers? Ex omnibus vero datis bonis, seu collatis beneficiis, cum illud sit excellentius, quo nos redemit suo Sanguine, velitque crebrius illud à nobis frequentari; cedant cætera quantum necesse est, ne, quæ insignior est gratia, cedat aliis.

Ibid.

Gratiam fidejussoris ne obliviscaris: dedit enim pro te animam suam. O quale donum!

ò qualem exigit memoriam, si dono debet respondere memoria! Estne aliquid animæ Christi pro te datæ melius & pretiosius? *Memento mei cum bene tibi fuerit*, dicebat Joseph Captivo suo liberando, & in pristinum gradum revocando. Et tamen *succedentibus prosperis oblitus est Interpretis sui*. Nonne sic mundi prospera te à Christo avertunt? At saltem illum imitare Ægyptium, qui demum Josephi reminiscens, ait, *Confiteor peccatum meum*. Sic confitere nimiam ingratitude tuam; & expavescere ad id, quod de belluis scribit S. Ambrosius: *Ille impertita alimonia servant memoriam; tu non servas salutis accepta*.

Gen. 40.

Ibid. 41.

L. 6. Hebr. xam. 4. 4.

Vide in 3. parte, Dominicam 13. de vera Gratitude.

Ad Evangelium Ferie, De Petro & Joanne currentibus ad sepulchrum. Joan. 20.

De his agitur Ferie 6. hebdomadæ 1. post Pascha.

DOMINICA IN ALBIS

QUÆ EST
PRIMA POST PASCHA.
DE IISDEM CHRISTI DOMINI
Plagis.

Ad remedium Infirmi-tatum nostrarum Reservatis.

Infer digitum tuum huc, & vide manus meas; & affer manum tuam, & mitte in latus meum; & noli esse incredulus, sed fidelis. Joan. 20.

VERITAS PRACTICA.

In Plagis sanitas.

Sensus est, quod presentissimum cujuscunque tentationis & infirmitatis remedium, sit in Plagis Christi.

Ratio est, quia Remedium tentationis & cujuscunque infirmitatis spiritualis eò est effi-

cacius, quò imaginationem & appetitum seu affectum nostrum cohibere suavius & fortius simul potest.

Sed *valis est consideratio seu representatio plagarum Christi.*

Ergo & est remedium presentissimum seu efficacissimum; atque illius usurpandi facilitas est comparanda,

I. PUN-

I. PUNCTUM.

QUAE de apparitione Christi Domini facta coram Apostolis, praesente Thoma, ex hodierno Evangelio considerari possent, habentur infra, Feria tertia Dominica tertia; quibus tantisper consideratis, referenda sunt Christo gratia, quod praesentissimum malis nostris remedium providerit in plagis suis; Sic enim sapientissimè provisum est, ut ad eum tantò libentius & frequentius recurreremus, illiq; uniremur, quo periculo osius tentatione vel perturbatione aliqua premeremur. O quam providè dixerat, *Venite ad me omnes qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos!* Quomodo verò id fiat, expende diligenter.

Ac primò quidem patet, quid sit laborare, onerari, seu tentari & turbari. Deinde quam sit obnoxia vita humana miseris & tentationibus; Tertio vel in hoc maxime tentationis esse malum, quod per imaginationem & appetitum, voluntatem illiciat ad peccatum, nisi remedium quantumcyus afferatur. Quare denique quod expendas accuratius, illud remedium esse efficacius, quod imaginationem seu appetitum nostrum cohibere suavius ac fortius simul possit. Cum enim, ut dictum est, potissima vis tentationis in imaginatione & appetitu naturali consistat, illud certe remedium erit opportunius, quod tali malo directius opponetur & occurrerit. Et verò simul forte sit & suave remedium necesse est, nam cum imaginatio sit tenacissima specierum seu imaginum, quae sunt instrumenta tentationis, sic fortiter avertenda est ab illis speciebus, ut tamen suaviter avertatur, nec ullo modo laedatur, ut contingit sapius quando nimis constringitur. Recte enim Sapiens, *Fili, in mansuetudine serva animam tuam*. Rursum idem, *Vir peritus anima sua suavis est*. Atque ad haec Apostoli verba: *castigo corpus meum & in servitutem redigo*, sic apte S. Chrysostomus, *Non dixit, perdo & punio, non enim inimica caro est, sed castigo & redigo in servitutem, quod Domini est non hostis magistri non inimici, Exercitatoris non adversarii*. O SAPIENTIA qua attingis à fine usque ad finem fortiter & disponis omnia suaviter, veni ad docendum nos viam prudentiae, & hanc divinam salutis scientiam!

Haynesove pars 2.

II. PUNCTUM.

SED talis est Consideratio plagarum Christi, ut fortiter & suaviter imaginationem avertat à nefandis speciebus.

Nihil est enim quod imaginatio concipiat facilius quam plagas seu vulnera, quae quam sui reddunt imaginem & representationem, eò reddunt faciliorem quò persona vulnerata, magis dilecta est, & quò vulnus est patentius & acerbius; quae cum omnia reperiantur in Christo Domino, certè imaginatio minime laborabit in eius imagine sibi formanda.

Aspiciant ad me quem confixerunt. Adde quòd gratia tum opportune concurrat; nam si Dæmon in insidiis est, ut dnm occurrat obiectum aliquod, quo concupiscentia excitari possit, ipse habitu suo prunas ardere faciat, ut est in libro Job; quanto magis id sperandum de gratia seu bonitate Dei, qui expressè ait. *In tempore accepto exaudivi te, & in die salutis adiuvi te?*

Hanc certè inter alias causam, cur Deus humanam carnem assumpserit, reddunt Sancti Patres: ut sic facilius conciperetur animo Deus & aliqua ejus imago formaretur, cum alioquin si semper invisibilis & incorporeus permanisset, vix de illo cogitare homines potuissent. *Cogitationi hominis non est divinum simile*. Fuit itaq; humanitas Christi velut nubes obumbrans Divinitatis solem, quo sol ille commodius cerneretur, *Dominus dixit ut inhabitaret in nebula*; Fuit velut plumbum quod crystallo speculari subijcitur, ut speculum reddat imaginem, quam alioquin non posset reddere: *Speculum sine macula Dei mactestatis, & imago bonitatis illius*.

Cum verò etiam plagarum species ad ipsam humanam Christi carnem aliquid addat, quod facilius concipi possit, quis non videt, quod talis sit earum consideratio seu representatio, qualis desideratur ad remedium cohibendae imaginationis & appetitus naturalis: ut quod ait sanctus Bernardus, *carnis exturbet vitia, fuget illecebras, desideria sedet*. Sicur enim clavus clavo pellitur, ita plane imago seu imaginatio perversa depellitur, alia succurrente & animum occupante. Et sicut aspectu serpentis ænei, quem Moyses idcirco jubente Domino exaltavit, sanabantur illi, qui à serpentibus igneis correpti fuerant,

Hh

Kc

Math. 11

Ecclesi. 10

1. Cor. 9.

1. Cor. 9.

Zacch. 12.

Job. 41.

Is. 49.

2. Cor. 6.

S. Ber. ser.

20. in Cate.

Idem in Nativitate.

B. Virg.

Act. 17.

3. Reg. 8.

Sap. 7.

Serm. 20.

in Carne.

Num. 21.

fic planè speranda est salus salutari ejus aspectu, qui dixit, sicut exaltavit Moyses serpentem ita exaltari oportet filium hominis, ut omnis, qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam æternam. CREDO Domine adiuvâ incredulitatem meam.

III. PUNCTUM.

In plagis ergo sanitas, in quibus concurrunt ea omnia, quæ ad infirmitatum quarumlibet spiritualium remedia, non minus suaviter quam efficaciter valere possunt. Quia ipse capit, & sanabit nos. Sic Sancti Patres, quos inter S. Augustinus, In omnibus rebus non inveni tam efficaciter remedium quam vulnera Christi: in illis dormio securus, & revivisco intrepidus. Sanctus item Ambrosius: vulnus est quod Christus excepit, sed unguentum est quod effudit. Sanctus quoque Bernardus ad hæc Canticoꝝ verba: Surge amica mea & veni columba mea in foraminibus petra: ET revera, inquit, ubi tuta firmaque infirmis securitas & requies nisi in vulneribus Salvatoris? Frenit mundus, premit

corpus, Diabolus insidiatur: non cado, firmatus enim sum supra firmam petram. Quid tam ad mortem, quod non Christi morte salvetur? Si ergo in mentem veneris tam potens, tamque efficax medicamentum, nulla jam possum morbi malignitate terri. Foderunt manus eius & pedes, latusque lancea foraverunt, & per hæc ruinas licet mihi sugere mel de petra, oleumque de saxo durissimo.

His adijunge divinum authorem libri de Imitatione Christi. Requiesce in passione Christi, & in Sacris vulneribus eius libenter habita. Si enim ad vulnera & pretiosa stigmata Iesu devotè confugis, magnam in tribulatione conforationem senties, nec multum curabis hominum despectiones, facilliterque verba derrahentia prefers. Si semel perfecte introisses in interiora Iesu, & modicum de ardenti amore ejus sapuisses, tunc de proprio commodo vel incommodo nihil curares, sed magis de opprobrio illato gauderes, quia amor Iesu facit hominem seipsum contemnere. O quam pauci amant Iesum, cum pauci seipso contemnant.

DE HISDEM RURSUS PLAGIS.

AD HÆC PROPHETÆ VERBA.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris. II. 12.

ID EST, de quinque Christi plagis, quæ sunt veluti quinque fontes, qui è terrestri paradiso quondam erumpebant, in universam terram faciem; Erant enim quatuor memorata in Genesi flumina, & fons ascendens e terra, ut ibidem describitur.

Non est autem dubium, quin S. Thomas Apostolus attractu plagarum Domini, mysticas illas haurierit aquas in gaudio de facis fontibus Salvatoris. Sed cum simul etiam de peccato suo perfecte contritus fuerit, mirum forte videri posset, quomodo tantus dolor, qualis est eius qui perfecte contritus est, convenire possit cum tali gaudio, quod ex illis haustis aquis percipitur.

Verum tam præclare simul conveniunt duo illi affectus gaudij & doloris, ut quo est dolor vehementior, eò sit majus gaudium. Atque ut provocemur ad illum dolorem cum divina gratia tam libenter suscipiendum quam ipsum gaudium, hæc opportunè potest proponi Veritas, quæ diligenter expendatur:

Quantò est de peccato major tristitia, tantò est peccatoris majus gaudium de fontibus Salvatoris.

RATIO est, quia quantò profusius hauriuntur illa aqua, tanto maius est gaudium. Clara est propositio.

Sed quantò maior est de peccato tristitia, tanto profusius hauriuntur illa aqua. Satis evidens erit conclusio, si vera est hæc propositio: Unde hoc unum superest declarare quam sit vera. Sic autem breviter indicatur, aperiendo quinos fontes seu quinque præcipua capita, unde ex consideratione plagarum Christi, tantò profusius hauriuntur aquæ in gaudio, quanto maior est de peccato dolor.

PRIMUS fons est bonitatis, quia sic Christus nos diligit, ut quas semel amore nostri plagas accepit, semper conservare velit. O fons vivo L. 3. de ris perpetuis, quid dicam de te? Quas verò aquas Imit. Christi effundat ille fons, affectus sunt amoris recti c. 10. proci, quis enim non cum diligit, à quo se